



Bruxelles, den 29.1.2024
COM(2024) 41 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**Rapport om Den Europæiske Unions mekanisme for mellemfristet
betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne i henhold til artikel 10 i Rådets forordning
(EF) nr. 332/2002**

1. RESUMÉ

Denne rapport fra Kommissionen til Rådet vedrører anvendelsen af EU's mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte ("betalingsbalancemekanismen") til medlemsstater, der ikke har indført euroen. I henhold til artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002¹ ("forordningen om betalingsbalancestøtte") skal Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen og under hensyntagen til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) undersøge, "om de principper, retningslinjer og lofter, der gælder for den indførte mekanisme, fortsat er i overensstemmelse med de behov, der gav anledning til dens indførelse."

Siden den foregående rapport² og drøftelserne i Rådet³ har betalingsbalancemekanismen ikke været aktiveret, og der er ikke ydet nye lån. Det betyder, at den seneste udbetaling under betalingsbalancemekanismen fandt sted i juni 2011 i form af en rate på 150 mio. EUR af et lån til Rumænien.

Rumænien og Ungarn har fuldt ud tilbagebetalt den modtagne støtte, mens 217 mio. EUR ud af de 2,9 mia. EUR i lån til **Letland**, der blev udbetalt mellem 2009 og 2010, stadig skal tilbagebetales i overensstemmelse med den aftalte tilbagebetalingsplan. Efter den økonomiske tilpasning, der blev støttet af betalingsbalancemekanismen, blev holdbarheden af betalingsbalancesituationen i disse medlemsstater hurtigt forbedret, hvilket førte til fornyet adgang til markedsbaseret ekstern finansiering og muliggjorde rettidige tilbagebetalinger.

Kommissionen har konstateret følgende:

- **Siden den sidste ændring i maj 2009 har mekanismen fungeret korrekt**, og de støttemodtagende medlemsstater har kunnet løse betalingsbalanceproblemer og systematisk få adgang til kapitalmarkederne efter den finansielle støtte. I alle tilfælde blev tilbagebetalingsplanen også overholdt.
- Det samlede **aktuelle loft på 50 mia. EUR** for udestående lån (hovedstol) og kreditlinjer under mekanismen **forekommer passende**.
- **I 2012 indeholdt et forslag fra Kommissionen til en ny rådsforordning** (COM(2012) 336 final) en række ændringer, som afspejlede EU's ændrede ramme for samordning af de økonomiske politikker for euroområdet, der med henblik på udbetaling af finansiel støtte blev udstyret med en europæisk finansiel stabilitetsfacilitet (EFSF)⁴, som efterfulgtes af en europæisk stabilitetsmekanisme (ESM)⁵. Det var hensigten, at nogle af disse ændringer også skulle afspejles i rammerne for ikkeeuromedlemsstater. I henhold til Kommissionens forslag skulle betalingsbalancemekanismen f.eks. suppleres med forebyggende kreditlinjer som en pendant til ESM's værktøjer til forebyggende finansiel støtte. Rådet drøftede Kommissionens forslag, men på grund af manglende enighed har der ikke været fremdrift i lovgivningsprocessen siden 2013.

¹ EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1.

² COM(2017) 459 final af 30.8.2017.

³ Rådets konklusioner af 10. november 2017 findes på <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14201-2017-INIT/da/pdf>.

⁴ Oprettet i 2010.

⁵ Oprettet i 2012.

- **Siden da er der sket en yderligere institutionel og økonomisk udvikling, navnlig med oprettelsen af den fælles afviklingsmekanisme i 2014 og reformen af ESM, der blev vedtaget i slutningen af 2020.**
- **Efter den ændrede kontekst siden sidste ændring af mekanismen i maj 2009** opfordres Rådet til under sin undersøgelse af, om de principper, retningslinjer og lofter, der gælder for mekanismen, fortsat er i overensstemmelse med de behov, der gav anledning til dens indførelse, at drøfte, hvilke erfaringer der kan udledes af de seneste kriser og den institutionelle og økonomiske udvikling siden 2009, samt konsekvenserne heraf for udformningen og gennemførelsen af betalingsbalancemekanismen.

2. INDLEDNING

I overensstemmelse med forordningen om betalingsbalancestøtte blev betalingsbalancemekanismen oprettet for at yde mellemfristet finansiel støtte fra EU til medlemsstater, som ikke har indført euroen⁶ ("medlemsstater med dispensation"), og som *har eller er truet af* vanskeligheder med hensyn til deres betalingsbalance. En sådan betalingsbalancestøtte kan ydes enten i form af et EU-lån eller en "finansieringsfacilitet" (f.eks. kreditlinje). Sidstnævnte kan også tildeles som forebyggende foranstaltning. Betalingsbalancestøtte er altid betinget af, at der gennemføres et politikprogram, der fremmer en tilpasning af økonomien til de eksterne finansieringsbegrænsninger.

I henhold til forordningen om betalingsbalancestøtte skal Rådet regelmæssigt undersøge, om de principper, retningslinjer og lofter, der gælder for mekanismen, fortsat er hensigtsmæssige. Rådets undersøgelse skal baseres på en rapport fra Kommissionen og foretages, efter at EFC har afgivet udtalelse. Dette førte til forslaget af 22. juni 2012 (COM(2012) 336 final) om at reformere betalingsbalancemekanismen (se særskilt afsnit nedenfor) i lyset af den institutionelle udvikling siden indførelsen af mekanismen. Rådet var imidlertid ikke i stand til at nå til enighed om en fælles holdning, og siden er lovgivningsprocessen ikke skredet frem. Den institutionelle udvikling er derimod fortsat, navnlig med oprettelsen af den fælles afviklingsmekanisme i 2014 og ESM-reformen, der blev vedtaget i slutningen af 2020⁷.

På denne baggrund opfordres Rådet i denne rapport til at undersøge, om de principper, retningslinjer og lofter, der gælder for mekanismen, fortsat er i overensstemmelse med de behov, der gav anledning til dens indførelse, og til at drøfte, hvilke erfaringer der kan udledes af de seneste kriser og den institutionelle og økonomiske udvikling siden 2009, samt konsekvenserne heraf for gennemførelsen af betalingsbalancemekanismen.

3. SENESTE ANVENDELSE OG HENSIGTSMÆSSIGHED AF BETALINGSBALANCEMEKANISMEN

Siden 2017, hvor den sidste rapport, der kræves i henhold til artikel 10 i forordningen om betalingsbalancestøtte, blev drøftet, har ingen medlemsstater anmodet om eller modtaget

⁶ Det drejer sig i øjeblikket om syv medlemsstater: Bulgarien, Danmark, Tjekkiet, Ungarn, Polen, Rumænien og Sverige. Danmark og Bulgarien deltager i ERM II. Efter en rådsafgørelse af 12. juli 2022 indførte Kroatien euroen den 1. januar 2023.

⁷ Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund, 30 November 2020 (ikke oversat til dansk).

støtte under mekanismen. De sidste betalingsbalancestøttetransaktioner blev gennemført mellem 2008 og 2015 for:

- Ungarn (5,5 mia. EUR udbetalt i 2008/2009)
- Letland (2,9 mia. EUR udbetalt i 2009/2010)
- Rumænien (5,0 mia. EUR udbetalt i 2009/2011) to efterfølgende transaktioner (2011-2013 og 2013-2015) var af forebyggende art, og der blev derfor ikke udbetalt midler).

Tilbagebetalingerne har altid været planmæssige: efter Ungarns tilbagebetaling tilbagebetalte Rumænien fuldt ud den støtte, landet havde modtaget i 2019. Med hensyn til Letland er der stadig 217 mio. EUR i udestående lån i overensstemmelse med den aftalte tilbagebetalingsplan (se tabel 1)⁸.

Tabel 1: Resterende betalingsforpligtelser under betalingsbalancemekanismen

<i>År</i>	<i>Land</i>	<i>Afdrag på hovedstol</i>	<i>Rentebetaling</i>	<i>I alt</i>
2023	Letland		5,8	5,8
2024	Letland		5,8	5,8
2025	Letland	200	5,8	205,8
I alt		200	17,4	217,4

Mio. EUR

På denne baggrund udgør betalingsbalancemekanismens tilbageværende kapacitet i øjeblikket 49,8 mia. EUR, som er til rådighed til støtte for ikkeeuromedlemsstater, der står over for betalingsbalanceproblemer. Betalingsbalancemekanismens loft på 50 mia. EUR svarer til ca. 3 % af ikkeeuromedlemsstaternes BNP i 2021. I den forbindelse kan der henvises til ESM's samlede udlånskapacitet, som udgør 4 % af euromedlemsstaternes BNP i 2021⁹. På grundlag heraf og i lyset af tidligere betalingsbalanceprogrammernes finansieringsbehov synes det nuværende loft for betalingsbalancemekanismen at være passende.

De vellykkede transaktioner under betalingsbalancemekanismen har vist instrumentets effektivitet og alsidighed. De støttemodtagende medlemsstater fik løst deres betalingsbalanceproblemer og genvandt eller opretholdt adgang til kapitalmarkederne efter deres anvendelse af betalingsbalancemekanismen.

Selv om betalingsbalancemekanismen formentlig stadig tjener sit formål med hensyn til principper og lofter, kan det overvejes at foretage visse forbedringer af retningslinjerne, f.eks. finansieringsmekanismen¹⁰.

⁸ Letland foretog en rentebetaling på 5.8 mio. EUR den 20. oktober 2020.

⁹ Dette tal omfatter ikke Kroatien, der indførte euroen i januar 2023.

¹⁰ Kommissionen råder over forskellige teknikker til at få adgang til finansiering på kapitalmarkederne, som adskiller sig med hensyn til fleksibilitet: i) back-to-back-finansiering, hvor låntagnings- og långivningstransaktionerne har samme valør dato, ii) finansiering med henblik på senere udbetalinger og iii) en diversificeret finansieringsstrategi, hvor Kommissionen kan gennemføre udstedelser i overensstemmelse med markedsvilkårene, samle provenuet i en central finansieringspulje og efterfølgende når som helst tildele midlerne til det relevante program.

4. 2012-LOVGIVNINGSFORSLAGETS INDHOLD

Den 22. juni 2012 forelagde Kommissionen et lovgivningsforslag om en reform af betalingsbalancemekanismen. Der var tale om et forslag til en ny forordning, der skulle ophæve og erstatte den eksisterende forordning om betalingsbalancestøtte. Det overordnede formål med Kommissionens forslag var for ikkeeuromedlemsstater at etablere en pendant til den institutionelle ramme for finansiel støtte og den politiske samordning, der navnlig med ESM var etableret for euromedlemsstaterne. Forslaget indeholdt følgende vigtige ændringer af betalingsbalancemekanismen:

- i. **Mere fleksible værktøjer:** Som en afspejling af fornyelserne inden for EFSF/ESM ville der med den foreslåede revision af betalingsbalancemekanismen være blevet indført et særligt kreditlinjeinstrument i form af en forebyggende betinget kreditlinje og en kreditlinje med skærpede betingelser. Tildelingen af en forebyggende betinget kreditlinje skulle kun være betinget af, at støtteberettigelseskriterierne var opfyldt, mens tildelingen af en kreditlinje med skærpede betingelser skulle være betinget af opfyldelsen af støtteberettigelseskriterier og vedtagelsen af korrigerende politiske foranstaltninger. Adgangen til en forebyggende betinget kreditlinje skulle begrænses til medlemsstater, hvis økonomiske og finansielle situation på grundlag af de nævnte kriterier vurderedes at være "grundlæggende sund"¹¹. Adgangen til en kreditlinje med skærpede betingelser skulle være åben for medlemsstater, som ikke opfyldte betingelserne for adgang til en forebyggende betinget kreditlinje, men hvis generelle økonomiske og finansielle situation alligevel var sund, og som desuden forpligtede sig til at gennemføre (et begrænset antal) korrigerende foranstaltninger. I modsætning til et forebyggende lån under betalingsbalancemekanismen ville kreditlinjer derfor ikke kræve gennemførelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram, men derimod omfatte enten ingen (forebyggende betinget kreditlinje) eller et begrænset antal (kreditlinje med skærpede betingelser) økonomisk-politiske betingelser.
- ii. **Tættere overvågning:**
 - o Som det er tilfældet for euromedlemsstaterne (i henhold til forordning (EU) nr. 472/2013), ville *skærpet overvågning* blive udløst ved tildeling af en kreditlinje med skærpede betingelser eller træk på en forebyggende betinget kreditlinje. Skærpet overvågning betyder, at Kommissionen får øget adgang til oplysninger, der er nødvendige for nøje at overvåge den økonomiske, budgetmæssige og finansielle situation i den berørte medlemsstat, samt regelmæssig rapportering. En medlemsstat under skærpet overvågning skal vedtage foranstaltninger¹², der tager sigte på at sætte ind mod de potentielle årsager til de økonomiske vanskeligheder.

¹¹ F.eks. en holdbar offentlig gæld, overholdelse af forpligtelserne under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, gode resultater med hensyn til adgang til internationale kapitalmarkeder på rimelige vilkår, en holdbar stilling over for udlandet og manglende problemer med banksolvens, der udgør en systematisk trussel mod euroområdet's banksystem.

¹² Fortsat adgang til en forebyggende betinget kreditlinje ville ikke være betinget af gennemførelse af korrigerende foranstaltninger i overensstemmelse med skærpet overvågning.

- Kodificering af praksis med *overvågning efter støttens ophør*: Når støtten var afsluttet, skulle medlemsstaternes tilbagebetalingsevne fortsat være under kontrol, indtil de havde tilbagebetalt 75 % af den modtagne finansielle støtte¹³.
- iii. **Strømning af overvågningsprocedurer**: Dette skulle ske ved at undgå overlappning mellem EU's budgetmæssige og økonomiske overvågning og overvågningen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram på samme måde som for euromedlemsstaterne i henhold til forordning (EU) nr. 472/2013¹⁴.
- iv. **Timing af låntagningstransaktioner**: Dette skulle ske ved at bemyndige Kommissionen til at låne på markederne i god tid inden de planlagte udbetalinger af lån for at drage fordel af de mest fordelagtige markedsvilkår.

Ud over disse ændringer, som Kommissionen foreslog, anmodede Europa-Parlamentet om, at der oprettedes et særligt instrument med henblik på at yde lån til medlemsstaterne for at rekapitalisere (ikkeeuro)medlemsstaters finansielle institutioner ("indirekte rekapitalisering")¹⁵. Kommissionen støttede denne anmodning.

Ligesom forordningen om betalingsbalancestøtte var Kommissionens forslag fra 2012 om betalingsbalancemekanismen baseret på artikel 352 i TEUF. Det krævede derfor en enstemmighed i Rådet og Europa-Parlamentets godkendelse.

Rådet drøftede sidst Kommissionens forslag i december 2013 med henblik på at nå frem til en fælles holdning. Forslaget blev ikke vedtaget, og der har ikke været fremdrift i lovgivningsprocessen siden 2013. Ikke desto mindre er ændringerne i Kommissionens forslag fra 2012 fortsat nødvendige for at tilpasse værktøjerne til finansiell støtte mellem euro- og ikkeeuromedlemsstater.

5. DEN NUVÆRENDE SITUATION

Selv om betalingsbalancemekanismen tidligere har været vellykket og effektiv, har rammerne for EU's generelle finansielle støtte og samordning af de økonomiske politikker undergået nogle større ændringer siden den seneste revision af forordningen om betalingsbalancestøtte i 2009.

¹³ Bestemmelserne om overvågning efter programgennemførelsen for ikkeeuromedlemsstater blev indført af EFC i 2011 med ajourføringen af "EU procedures for providing financial assistance for non-euro area EU Member States", også benævnt "Green File".

¹⁴ Euromedlemsstater, der er omfattet af et makroøkonomisk tilpasningsprogram, er i henhold til forordning (EU) nr. 472/2013 euromedlemsstaterne fritaget fra i) fremlæggelse af et stabilitetsprogram, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 1466/97, som i stedet er integreret i det makroøkonomiske tilpasningsprogram, ii) fremlæggelse af rapporter i henhold til artikel 3, stk. 4a, og artikel 5, stk. 1a, i forordning (EF) nr. 1467/97, når de er genstand for en henstilling i henhold til artikel 126, stk. 7, i TEUF eller en afgørelse om pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF om at korrigere et uforholdsmæssigt stort underskud, iii) fra forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer og iv) fra overvågningen og vurderingen inden for rammerne af det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker, jf. artikel 2-a i forordning (EF) nr. 1466/97, i det makroøkonomiske tilpasningsprogram varighed.

¹⁵ Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2013 om udkast til Rådets forordning om indførelse af en facilitet for finansiell støtte til medlemsstater, der ikke har euroen som valuta (2016/C 45/04), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/?uri=celex:52013IP0174>.

1. EFSM, der blev oprettet i 2010 som et EU-dækkende instrument, og som stort set fungerer som betalingsbalancemekanismen, gjorde det muligt at optage lån i forventning om senere udbetalinger af heraf, hvorved den afveg fra Kommissionens traditionelle back-to-back-finansiering og således kunne drage fordel af de mest fordelagtige markedsvilkår.
2. EFSF blev oprettet i 2010 og efterfulgt af ESM i 2012 for at yde finansiel støtte til euromedlemsstaterne. ESM's værktøjer omfatter lån, der er betinget af et makroøkonomisk tilpasningsprogram, forebyggende finansiel støtte, opkøb af statsobligationer på det primære og sekundære marked, lån til indirekte rekapitalisering af banker og direkte rekapitalisering af finansielle institutioner. ESM er afhængig af en diversificeret finansieringsstrategi for at rejse midler på kapitalmarkederne.
3. I 2014 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet direktivet om genopretning og afvikling¹⁶, som er hjørnestenen i EU's regelsæt for bankafvikling. Der blev opnået yderligere integration med oprettelsen af den fælles afviklingsmekanisme, styrkelsen af den lovgivningsmæssige ramme for bankvirksomhed under afvikling og oprettelsen af bankunionens anden søjle. Som led i denne ramme blev Den Fælles Afviklingsfond oprettet i 2014. Den finansieres af banksektorens bidrag og kan anvendes som sidste udvej for at sikre en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne.
4. I 2013 blev rammerne for økonomisk overvågning for euroområdet udvidet med twopackens¹⁷ ikrafttræden. Ved forordning (EU) nr. 472/2013¹⁸ blev der indført en skærpet overvågningsordning for euromedlemsstater, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til den finansielle stabilitet, og navnlig for medlemsstater, der modtager forebyggende finansiel støtte¹⁹. Forordningen indeholder også en række bestemmelser for at undgå overlappning af rapporterings- og overvågningsforpligtelserne for euromedlemsstater, der er omfattet af et makroøkonomisk tilpasningsprogram²⁰. Endelig fastlægger den – i form af overvågning efter programgennemførelsen – en ramme for overvågning af euromedlemsstaterne, efter at de har modtaget finansiel støtte²¹.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 EØS-relevant tekst.

¹⁷ Twopacken omfatter forordning (EU) nr. 473/2013 og forordning (EU) nr. 472/2013.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

¹⁹ Medmindre den finansielle støtte ikke er betinget af vedtagelsen af politiske foranstaltninger og forbliver uudnyttet.

²⁰ Dette sker ved at suspendere anvendelsen af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer i henhold til forordning (EU) nr. 1176/2011 og overvågningen og vurderingen inden for rammerne af det europæiske semester, så længe den pågældende medlemsstat gennemfører sit program.

²¹ Bestemmelserne om overvågning efter programgennemførelsen for ikkeeuromedlemsstater blev fastsat af EFC i 2011 med ajourføringen af "EU procedures for providing financial assistance for non-euro area EU Member States", også benævnt "Green File".

5. Med reformen af ESM, der er nedfældet i den reviderede ESM-traktat og vedtaget i slutningen af 2020, men endnu ikke ratificeret, præciseres yderligere støtteberettigelsen og betingelserne for ESM's forebyggende betingede kreditlinje og kreditlinjen med skærpede betingelser. ESM-reformen etablerer også en bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond. Hvis Afviklingsfonden tømmes, kan ESM udlåne de nødvendige midler til Afviklingsfonden til finansiering af en afvikling i form af en revolverende kreditlinje til instituttet, med forbehold af godkendelse fra ESM's styrende organer.
6. I november 2022 foreslog Kommissionen som led i den igangværende evaluering af den økonomiske styring og som reaktion på Den Europæiske Revisionsrets beretning fra 2021 om overvågning efter programgennemførelsen at lade den pågældende lovgivning være uændret og i stedet gennemføre overvågningen efter programgennemførelsen på en anden måde med klarere mål og at knytte rammens intensitet til disse mål²². Kommissionen foreslog navnlig, at overvågningen efter programgennemførelsen fokuserer på i) at vurdere medlemsstaternes tilbagebetalingsevne, ii) at overvåge gennemførelsen af uafsluttede reformer, der er påbegyndt under tilpasningsprogrammet, og iii) at vurdere, om der er behov for yderligere korrigerende foranstaltninger.
7. Finansforordningen²³ blev ændret i slutningen af 2022, så Kommissionen kunne gennemføre en diversificeret finansieringsstrategi, der omfatter den låntagning, der er tilladt i henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053²⁴, og, med undtagelse af i behørigt begrundede tilfælde, låntagnings- og gældsforvaltningstransaktioner med henblik på finansiering af programmer for finansiel støtte.
8. Den 26. april 2023 forelagde Kommissionen som led i evalueringen af den økonomiske styring et lovgivningsforslag om effektiv samordning af de økonomiske politikker og multilateral budgetovervågning. Dette forslag omhandler samspillet med forordning (EU) nr. 472/2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet. I henhold til Kommissionens forslag vil euromedlemsstater, der er omfattet af et makroøkonomisk tilpasningsprogram, være fritaget for at forelægge en mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og en årlig statusrapport. Forslaget kræver desuden, at euromedlemsstater, der er under skærpet overvågning, tager hensyn til henstillinger fra Rådet i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF i tilfælde af en afvigelse fra nettoudgiftskursen.

²² Se COM(2022) 583 final "Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Meddelelse om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU".

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

²⁴ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).

Når man ser bort fra de lovgivningsmæssige ændringer fra 2009, som indebar en forhøjelse af betalingsbalancemekanismens loft og præciserede Kommissionens og medlemsstaternes ansvar, har betalingsbalancemekanismens funktion imidlertid været uændret siden 2002. Der skal for eksempel være en snæver back-to-back-sammenhæng mellem EU's lån og långivningstransaktioner til finansiering af finansiel støtte under betalingsbalancemekanismen.

6. KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Siden 2009 har betalingsbalancemekanismen opfyldt sin rolle effektivt. De seneste støttemodtagende medlemsstater har genoprettet en holdbar betalingsbalancesituation og tilbagebetalt støtten til tiden. Loftet på 50 mia. EUR for udestående låns hovedstol forekommer passende. Det har bidraget til at imødekomme efterspørgslen efter betalingsbalancemekanismen, samtidig med at der opretholdes en reservekapacitet. Dette sender et stærkt signal om, at EU både har vilje og kapacitet til at understøtte alle medlemsstaterne i vanskelige tider.

Ikke desto mindre er der et råderum for tilpasning af betalingsbalancemekanismen, så den afspejler de institutionelle reformer, der har fundet sted siden den seneste revision af mekanismen i 2009, hvilket var ånden i Kommissionens forslag fra 2012. Ændringerne i nævnte forslag er fortsat nødvendige for at tilpasse værktøjerne til finansiel støtte mellem euro- og ikkeeuromedlemsstater. På denne baggrund opfordres Rådet til at drøfte, hvilke erfaringer der kan udledes af de seneste kriser og den institutionelle og økonomiske udvikling og udviklingen i den finansielle sektor siden 2009, samt konsekvenserne heraf for udformningen og gennemførelsen af betalingsbalancemekanismen.